

τρόπο βλαπτικό για τον αρχαιολογικό χώρο, τη σχέση μεταξύ δομημένου και ελεύθερου χώρου. Δεν αποκλείεται απορριπτική του αιτήματος χαρακτηρισμού απόφαση να εμπεριέχει την κρίση ότι η διατήρηση του συγκεκριμένου κτίσματος δεν είναι απαραίτητη για τη μη αλλοίωση του χαρακτήρα του αποτελούντος αρχαιολογικό χώρο ενεργού οικισμού και ότι η κατεδάφιση του δεν θα διαταράξει τον πολεοδομικό ιστό και την εν γένει σχέση μεταξύ κτιρίων και υπαίθριων χώρων. Δεν απαιτείται δηλ. οπωσδήποτε έκδοση αυτοτελούς αποφάσεως, κατ' άρθρ. 14 παρ. 2 Ν. 3028/2002, αλλ' είναι δυνατόν η σχετική κρίση, που πρέπει να είναι ειδικώς αιτιολογημένη σε σχέση προς τα κριτήρια του άρθρου αυτού, να ενυπάρχει στην απόφαση, η οποία εκδίδεται επί του ζητήματος χαρακτηρισμού του ακινήτου. Η έγκριση του Υπουργείου Πολιτισμού αποτελεί την προϋπόθεση εκδόσεως τυχόν απαιτούμενων για την εκτέλεση οικοδομικών εργασιών λοιπών διοικητικών πράξεων και χορηγείται μόνον αν, κατά την αιτιολογημένη κρίση της υπηρεσίας, το έργο ή η δραστηριότητα δεν συνεπάγονται δυσμενείς επιπτώσεις στη διατήρηση, προβολή και εν γένει προστασία του μνημείου και του χώρου, που το περιβάλλει και μάλιστα σε έκταση επαρκή για την ανάδειξή του. Δεν απαιτείται προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού για επεμβάσεις επί ακινήτων, τα οποία δεν αποτελούν αρχαία εκ του νόμου ούτε έχουν χαρακτηριστεί ως νεώτερα μνημεία με σχετική διοικητική πράξη, λόγω μη συνδρομής των προς τούτο αναγκαίων προϋποθέσεων και των οποίων εγκρίθηκε η κατεδάφιση¹⁵.

Οι επεμβάσεις εντός αρχαιολογικού χώρου, οι οποίες αποτελούν ειδικότερη περίπτωση επέμβασης πλησίον αρχαίου μνημείου, επιτρέπονται κατόπιν αδείας του Υπουργού Πολιτισμού, ύστερα από γνώμη του Αρχαιολογικού Συμβουλίου, η οποία χορηγείται εφόσον δεν επέρχεται κίνδυνος άμεσης ή έμμεσης βλάβης όχι μόνον ενός ή περισσότερων από τα σωζόμενα μνημεία, εμφανή ή μη, αλλά και του ελεύθερου χώρου που τα περιβάλλει¹⁶.

4) Υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών στους κανόνες δίκαιου

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, για την έκδοση των αναθεωρήσεων η πρώτη παρεμβαίνουσα υπέβαλε μεν ορισμένες παλαιότερες εγκρίσεις της αρχαιολογικής υπηρεσίας, όχι όμως την απαιτούμενη κατ' άρθρ. 10 του Ν. 3028/2002 έγκριση από τον Υπουργό Πολιτισμού, μετά από γνωμοδότηση του Κ.Α.Σ., της σχετικής μελέτης.

Απορρίπτεται η άποψη ότι παρέλκει ο έλεγχος κατά το Ν. 3028/2002 εφ' όσον το ύψος του ανεγειρόμενου κτιρίου δεν υπερβαίνει την ανώτατη στάθμη των οικοδομών στο μέτωπο της οδού ... και το ύψος του νέου Μουσείου της Ακρόπολης,

- το μεν διότι η σχετική κρίση, προκειμένου περί κτιρίου «πλησίον» σημαντικού μνημείου της Παγκόσμιας Κληρονομιάς και εντός του αρχαιολογικού χώρου των Αθηνών, δεν ανήκει στην τοπική εφορεία

αρχαιοτήτων, αλλά στον Υπουργό Πολιτισμού και το Κ.Α.Σ., σύμφωνα με τα ως άνω.

- εν πάση δε περιπτώσει διότι η άποψη αυτή δεν λαμβάνει υπ' όψη το φυσικό ανάγλυφο της περιοχής, το έδαφος της οποίας, σύμφωνα με το προαναφερθέν έγγραφο της Εφ.Α.Π.Α., είναι κατηφορικό, δηλαδή στοιχείο απαραίτητος ληπτέο υπ' όψη για την αξιολόγηση των τυχόν δυσμενών επιπτώσεων στη θέαση από και προς το μνημείο και τον περιβάλλοντα χώρο του. Και τούτο μνημονεύεται παραπάνω.
- Η δε ανάγκη ελέγχου των ανεγειρόμενων οικοδομών κατά τον αρχαιολογικό νόμο στη συγκεκριμένη περιοχή καθίσταται ακόμα επιτακτικότερη εκ του ότι η Διοίκηση, παρά την πάροδο χρόνου πέραν του ελλόγου από την αναοριοθέτηση του αρχαιολογικού χώρου το έτος 2004, δεν έχει προωθήσει την έκδοση διατάγματος για τον έλεγχο της δόμησης στις παρυφές του Ιερού Βράχου, όπως ώφειλε (άρθρ. 14 παρ. 6 του Ν. 3028/2002). Συνεπώς, μη νομίμως η προσβαλλόμενη πράξη αναθεώρησης εκδόθηκε χωρίς την κατά νόμο έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού μετά από γνώμη του Κ.Α.Σ. Η Διοίκηση παραδοσιακά κωλυσιεργεί ως προς την οριοθέτηση των αρχαιολογικών χώρων, κατά τα ως άνω.

¹ Την απόφαση μπορείτε να βρείτε εδώ [https://www.ethemis.gr/issuolologia/2019/11/04/%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%86%CF%83%CF%B7-21022019-%CF%83%CF%84%CF%B5-%CF%B3%CF%B7%CF%B9%CF%B4%CF%B9%CF%84%CF%B9%CF%AC-%CF%8C%CF%B5-%CF%B1%CF%BD%CF%B1%CF%B9%CF%B3%CF%B7-%CF%B2%CF%AC%CF%B4%CF%B5%CF%B9%CF%B1%CF%B2-%CF%B4%CF%8C%CF%B7%CF%B3%CF%B7%CF%82-%CF%B3%CF%B4%CF%B7%CF%BD-%CF%B0%CF%B5%CF%B1%CF%B9%CF%B9%CF%85%CF%AE-%CF%B5%CF%B1%CF%81%CF%B5%CF%B3%CF%B9%CF%B1-%CF%BB%CF%B3%CF%B3%CF%B9%CF%B2-%CF%B0%CF%B1%CF%B5%CF%B3%CF%B4%CF%B1%CF%B3%CF%AF%CF%B1%CF%B2-%CF%B4%CF%B7%CF%B2-%CF%B1%CF%8A%CF%B1%CF%B9%CF%B0%CF%B9%CF%B3%CF%B7%CF%B2.html](https://www.ethemis.gr/issuolologia/2019/11/04/%CE%B1%CF%80%CF%8C%CF%86%CF%83%CF%B7-21022019-%CF%83%CF%84%CF%B5-%CF%B3%CF%B7%CF%B9%CF%B4%CF%B9%CF%84%CF%AC-%CF%8C%CF%B5-%CF%B1%CF%BD%CF%B1%CF%B9%CF%B3%CF%B7-%CF%B2%CF%AC%CF%B4%CF%B5%CF%B9%CF%B1%CF%B2-%CF%B4%CF%8C%CF%B7%CF%B3%CF%B7%CF%82-%CF%B3%CF%B4%CF%B7%CF%BD-%CF%B0%CF%B5%CF%B1%CF%B9%CF%B9%CF%85%CF%AE-%CF%B5%CF%B1%CF%81%CF%B5%CF%B3%CF%B9%CF%B1-%CF%BB%CF%B3%CF%B3%CF%B9%CF%B2-%CF%B0%CF%B1%CF%B5%CF%B3%CF%B4%CF%B1%CF%B3%CF%AF%CF%B1%CF%B2-%CF%B4%CF%B7%CF%B2-%CF%B1%CF%8A%CF%B1%CF%B9%CF%B0%CF%B9%CF%B3%CF%B7%CF%B2.html)

² Του ΝΟΚ.

³ ΣτΕ 2036/2011 Ολομ.

⁴ Μ. Γιαννακουλοπούλου, Η απαξίωση του αρχιτεκτονικού πλούτου της Ελλάδος, Περδικ 2/2011, 280.

⁵ Κ. Καρατσώλης, *Εισαγωγή στο Δίκαιο της Πολεοδομίας στην Ελλάδα και την Κύπρο*, 2020, 247.

⁶ ΣτΕ 3610/1987, 797/1987, 3183/1989 κλπ.

⁷ Γ. Σιούτη, *Δίκαιο Περιβάλλοντος*, 246.

⁸ Π. Γολάνης, *Σύγχρονες προεργασίες στο Δίκαιο του Περιβάλλοντος*, 2020, 71, 115 κλπ.

⁹ Ενδεδεικτός βλ. <https://www.ngalanislaw.gr/dimosievsjeis/>

¹⁰ ΣτΕ 3050/2004 Τμ. Ε'.

¹¹ ΣτΕ 3004/2015.

¹² ΣτΕ 2338/2009.

¹³ Χ. Κάτοπος, «Ακουσόμενά σου πάλιν», Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης - Παρατηρήσεις στη ΣτΕ Ολ 604/2002, Περδικ 4/2003, 717.

¹⁴ ΟλΣτΕ 604/2002 και Γ. Σιούτη, ό.π., 257-259.

¹⁵ ΣτΕ 2345/2014.

¹⁶ πρβλ. ΣτΕ 415/2017, 569/2012 κλπ.